

26de Møde.

Torsdag den 29. Oktober 1914, Kl. 10.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1916.

Hauge: Jeg har begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, der forleden gjorde et Forsøg paa at svække Virkningen af de Udtalelser, jeg fremsatte om Brødkornsspørgsmaalet. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg var gaaet for vidt i mine Advarsler overfor Lige-gyldigheden i Brødkornsspørgsmaalet. Jeg tror imidlertid, det er nødvendigt, at man saa snart som muligt gør sig fortrolig med, at det ikke gaar an i dette Spørgsmaal at hengive sig alene til, hvad der kan være ønskeligt, men at man ogsaa snarest muligt maa træffe virksomme Foranstaltninger mod, at vi i Løbet af nogle faa Maaneder kan komme til at staa overfor den Situation, at det saa at sige er umuligt at skaffe Møllerne og Bagerne det fornødne Brødkorn til videre Forsyning af Befolkningen. Ministeren mente før det første, at Rugforbruget til Menneskeføde her i Landet ikke er saa stort, som jeg havde opgivet, det var, og desuden mente han, at der heller ikke kunde være opfodret saa meget Brødkorn, som jeg antog, der var. Hvad det første angaar, indrømmede Ministeren dog, at de Tal, som Statistisk Departement havde regnet med, ikke var korrekte, idet det ved de foretagne Undersøgelser havde vist sig, at der i Virkeligheden blev brugt meget mere Rug til Menneskeføde, end Statistisk Departement havde regnet med. Men saa sagde Ministeren, at man kunde dog ikke lægge Beregningerne for Bornholm til Grund for, hvorledes Forholdet var i den øvrige Del af Landet, fordi man paa Bornholm brugte særlig meget halvsigtet Mel. Jeg tror imidlertid, at Ministeren ikke skal stole alt for meget paa, at han har Ret i disse Betragtninger. Brød af halvsigtet Mel er ogsaa kendt andre Steder i Landet, i saa Henseende er Forholdet i det

hele ikke væsentligt forskelligt i de forskellige Landsdele.

Ministeren oplyste, at Høsten her i Landet af Rug og Hvede i Aaret 1914 var tilsammen 567,000 Tons. Det er meget muligt, at disse Tal er rigtige. Noget sikkert at gaa ud fra ved Bedømmelsen af Kærneudbyttet har man ikke, men de nævnte Tal viser i hvert Fald, at Høsten i 1914 er af Rug og Hvede omtrent 23,000 Tons mindre end Høsten i 1913. Følgen deraf er altsaa, at vi har et mindre Forraad at regne med i Aar, end vi havde i Fjor. Jeg nævnedes kun Tallene fra i Fjor og ikke dem for i Aar, fordi jeg ikke havde dem ved Haanden. Jeg gaar ud fra, at Tallene i det store og hele er rigtige. De er sikkert ikke for høje. Ministeren sagde, at der efter de saglige Undersøgelser, man havde at bygge paa, til Brød forbrugtes omtrent 232,000 Tons Rug og 206,000 Tons Hvede. Disse Tal er i hvert Fald for Rugens Vedkommende noget lave. Jeg har regnet med 280,000 Tons, hvilket svarer til omtrent 1 Td. Rug pr. Individ, og jeg vil, indtil det modsatte bevises, antage dette for at være det rigtige.

Men det er i og for sig ikke det afgørende, om der bruges 232,000 Tons eller nogle Tons mere af Rug, det afgørende er, om der er saa meget tilbage af Landets Høst, at vi i alt Fald endnu for nogle Maaneder har Brødkorn nok. Det er det, jeg paastaar, at vi ikke har. Jeg er af den Opfattelse, at Hovedparten baade af den Rug og af den Hvede, vi har høstet i Aar, er opfodret. Paa Bornholm, hvor man har foretaget en indgaaende Undersøgelse af hele dette Forhold, er man kommet til det Resultat, at allerede for flere Uger siden var mere end Halvdelen af Rugen opfodret, og overført paa det hele Land, hvad jeg formoder, man kan, ligger deri en overordentlig stor Fare, da det har vist sig at være ugørligt at faa fremmed Rug hertil i større Partier. Man kan ogsaa sige sig selv, at der ikke kan være store Rugbeholdninger her i Landet, naar Rugpriserne her i København noteres til 24 Kr. 50 Øre for 124 Punds Rug. Naar der bydes saa høje Priser, er det ikke sandsynligt, at Landmændene ligger inde med store Rugbeholdninger, de kan saa ikke vente at faa meget mere for deres Rug end det, der nu bydes; de maa tværtimod vente, at Prisen vil blive tvunget nedad, fordi det vil blive ugørligt for en stor Del af Befolkningen at betale højere Priser.